

[Povlsen.]

forslag, som kun har foreligget i Finansudvalget. De Ændringsforslag, der foreligger, er alle stillet af Ministeren og tiltraadt af Flertallet i Udvalget, og det er dem, vi har til Behandling her. Jeg synes ikke, man skal drøfte Ændringsforslag, som kun har været stillet i Finansudvalget og slet ikke kommer frem her.

Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse har ikke Ret, naar han siger, at man har slaaet ned paa de private Skoler og derimod ikke taget andre Skoler med. Jeg gør ham opmærksom paa, at der findes en Række kommunale Skoler, som ogsaa har maattet holde for. Det er naturligvis beklageligt, at man maa gaa til disse Nedsættelser paa det kulturelle Omraade, men vi er jo under Nødvendighedens haarde Lov. Lad os haabe, at vi atter — dette her er jo da kun for et Aar — kan vende tilbage til Tider, da man virkelig har Raad til at støtte disse kulturelle Formaal paa samme Maade som hidtil.

Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse var imod, at man havde sat Skolepengene op til Statsskolerne. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem i, at det skulde være urimeligt at forlange af de allerbedst stillede, at de i Skolepenge betaler indtil 24 Kr. om Maaneden. Det har de udmærket godt Raad til, og Samfundet har i Tider som disse ikke Raad til at lade dem slippe derfor.

Hermed skal jeg anbefale de af Ministeren stillede og af Udvalgsflertallet tiltraadte Ændringsforslag.

Sneum: I Anledning af Ændringsforslag Nr. 357 under Undervisningsministeriets Budget vil jeg gerne gøre nogle korte Bemærkninger.

Det drejer sig om en Bevilling paa 10 500 Kr. til Universitetsundervisningen i Aarhus, og det er første Gang, der paa en Finanslov er stillet Forslag om økonomisk Støtte fra Statens Side til den Sag. Af Bilag Nr. 145, der er en udførlig Skrivelse fra Undervisningsministeriet, ses det, at man har til Hensigt, naar den første Universitetsbygning bliver rejst, at opføre 66 684 Kr. som Statens Tilskud til Universitetsundervisningen i Aarhus. Det ses endvidere af samme Skrivelse, at der er ansøgt om et andet Beløb, men Ministeriet har, under Hensyn til de økonomiske Forhold, ikke ment at kunne gaa saa vidt. Selv om der altsaa ikke er foreslaaet det, der var ansøgt om, vil jeg takke den højt-ærede Undervisningsminister, fordi han har

medtaget et Beløb i Aar og stillet et større Tilskud i Udsigt, og jeg vil ogsaa gerne takke Finansudvalget for dets velvillige Stilling til Ministerens Forslag.

Jeg vil i Anledning af dette Ændringsforslag tillade mig at pege paa — hvad i øvrigt ogsaa Pressen har bragt frem til Offentlighedens Kundskab —, at Lærerkollegiet i Fjor gennem Universitetets Bestyrelse indsendte Andragende til Undervisningsministeriet om at faa Anerkendelse for den Undervisning, som er givet siden 1928. Saa vidt jeg har erfaret, har Københavns Universitet paa Ministeriets Foranledning givet dette Andragende sin Anbefaling, og Andragendet er vel for Tiden til Overvejelse i Undervisningsministeriet. Nu ved jeg nok, at Ministeren ifølge Universitetsloven fra i Fjor ikke saadan uden videre kan give denne Anerkendelse, fordi der med en Anerkendelse følger andre Forpligtelser fra Statens Side, og af den Grund var det jo ogsaa, at der i Folketingsudvalgets Betænkning i Fjor blev indsat den Bestemmelse, at Undervisningsministeren, førend han gav nogen Anerkendelse, skulde forhandle med Rigsdagens Finansudvalg. Men man vil kunne forstaa, at der blandt Lærerpersonalet ved Universitetsundervisningen i Aarhus er en stærk Interesse for at faa denne Anerkendelse, saaledes at man inden ret længe kan blive i Stand til at afholde Embedseksamen i de Fag, som nu paa fjerde Aar dyrkes i Aarhus. Det er jo yngre, energiske Videnskabsmænd, der virker ovre hos os, og jeg synes, det er al Anerkendelse værd, at de stræber efter for Alvor at vise, hvad de kan præstere. De skriftlige Arbejder, der siden 1928 er udgaaet fra Universitetsundervisningen i Aarhus, bl. a. gennem Aarsskrifterne, som Rigsdagens Medlemmer jo har faaet tilsendt, viser, at Universitetslærerne hver paa sit Felt behersker det videnskabelige Stof paa forsvarlig Maade, og dette er jo ogsaa anerkendt fra Københavns Universitets Side. Jeg skal endvidere tillade mig at pege paa, at det stigende Antal af studerende, som søger til Aarhus, og hvoraf mange bliver der gennem flere Aar, selvfølgelig gerne vil kunne tilendebringe deres Studier derovre, ja, jeg kan tilføje, at flere af de studerende, som er taget her til København, vil vende tilbage til Aarhus, saasnart den ønskede Anerkendelse gives, idet de hævder, at de gennem de mindre Studierhold i Aarhus har Betingelser for at faa mere Udbytte af Undervisningen og at komme i et nærmere personligt Forhold til Lærerne, noget, som i øvrigt er let at for-